

“ප්‍රධාන බලයන් සහ ලංකාව වැනි ඔවුන්ගේ ගෝම්තුරු ආන්ඩු සූනාමියට ගොදුරු වූ සිය දහස් ගනන් ජනයාගේ අසීරුතාවයට ප්‍රතික්‍රියා කළ ආකාරයෙන් මෙම පරිවර්තනය වූ දේශපාලන හා සමාජ කොන්දේසි පිළිබඳ කරනු ලබනවා. මෙය තීරණාත්මක ප්‍රශ්නයක් මතු කරයි. දන්ශ්වර ලෝක පර්යාය යටතේ වැඩ කරන ජනයා ඔවුන් මුහුන දෙන විනාශයන් ජයගන්නේ කෙසේ ද? මාක්ස්වාදීන් ලෙස අපි තො පැකිලව යෝජනා කරන්නේ එකම විසඳුම දනවාදය පෙරලා දමා ජාත්‍යන්තර සමාජවාදී පද්ධතියක් මගින් එය විස්තාපනය කිරීම සි.”

වාර්තාව, ගැටලු මාලාවක් මත සංඛ්‍යාත්‍යාචාර කිවර කළේ ය. “අනිකුත් වාමාංශික පක්ෂ මෙන් ඔබලාද දේශ්වී තො වේ ය සි අපි විශ්වාස කරන්නේ කෙසේ ද?” සරසවි සිසුවක් ප්‍රශ්න කළේ ය.

ජාත්‍යන්තර ටොටිස්කිවරදී ව්‍යාපාරයේ හා සසඟයේ ඉතිහාසය කෙටියෙන් වීමසාලීමට ඩියස් එය අවස්ථාවක් කර ගන්නේ ය. ලංකා සම සමාජ පක්ෂයේ (ලසසප) පාවා දීම, 1953 හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කම්ටුවට බැඳීමට එය විසින් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම දක්වා එහි මුල් ඇඳුන දිග් ගැසුන ජාතිකවාදී පිරිහිමික නිෂ්පාදියක් වූ බව ඔහු පැහැදිලි කළේ ය.

1964 දී සිරිමාවේ බංචිරනායක මැතිනිගේ දනපති ආන්ඩුවට එකතු වීමට ලසසපය ගත් තීරණයට එරෙහිව දේශපාලන අරගලයේ තුළදී සසඟයේ පූර්වගාමියා වූ විප්ලවවාදී කොමිෂනිස්ට් සංගමය 1968 දී පිහිටුවනු ලැබේ ය.

“ජාත්‍යන්තර සමාජවාදී මාවත පාවාදී යටත් වීම කරා මෙහෙය වූ සකලවිධ සංගේධනවාදයට එරෙහි සටන් සාඩ්මිලර උරුමයක් අප සතුව ඇත්” සි ඩියස් පැවසී ය.